

υπάρχει η φράση «ἐν δὲ ταύτῃ» η οποία δεν μπορεί παρά να σημαίνει «σε αυτή την περίπτωση» και όχι «μετά από αυτή την περίπτωση». Ο Knorr δικαίως παρατηρεί και δίνει σημασία στην πρόθεση «ἐν», όμως η οπτική γωνία υπό την οποία δίνει την ερμηνεία είναι πιθανώς λανθασμένη αφού στην περίπτωση που ο Θεόδωρος ασχολήθηκε και απέδειξε επιτυχώς την περίπτωση του 17 βρίσκοντας δυσκολία στο 19, τότε θα έγραφε «απέδειξε τις ασυμμετρίες των 3, 7, ...17 και σε αυτή την περίπτωση βρήκε δυσκολία και σταμάτησε» και όχι στην αντίθετη περίπτωση. Περισσότερη διερεύνηση αυτής της έκφρασης παρατίθεται στην επόμενη ενότητα.

Η μέθοδος ανακατασκευής που παρουσιάζει ο Knorr είναι «μη-ανθυφαιρετική» και βρίσκει δυσκολία στην περίπτωση του 17. Στο 3^ο Κεφάλαιο αποδεικνύεται ότι ο ίδιος ο Πλάτων περιγράφει ότι η μέθοδος εργασίας του Θεόδωρου ήταν ανθυφαιρετική και με μία τέτοια μέθοδο, η περίπτωση του 17 όχι μόνο δεν παρουσιάζει δυσκολία, αλλά είναι σχεδόν τετριμμένη. Δυσκολία έντονη όμως παρουσιάζεται στην επόμενη περίπτωση του 19.

Ο **KNORR** προκειμένου να στοιχειοθετήσει και να εξηγήσει την ως άνω ανακατασκευή ξεκινά με μία εξαιρετική και χρησιμότερη **παρατήρηση – μέθοδο απόδειξης**:

Αρχικά οφείλουμε να εξετάσουμε **με ποιο τρόπο κατασκευάζονται** οι «δυνάμεις» του 3, 5, 7... 17 ή αλλιώς οι πλευρές τετραγώνου 3 πόδων, 5 πόδων... 17 πόδων και **στη συνέχεια να αποδείξουμε** ότι το ευθύγραμμο τμήμα αυτό είναι ασύμμετρο προς την ποδιαία.

Διατυπώνοντας με σύγχρονους όρους το παραπάνω ερώτημα προς εξέταση, καταλήγουμε στην αναζήτηση της απόδειξης της παρακάτω πρότασης: